

והרבנית ע"ה היתה מכינה חלה זו לרבינו ולכל המשפחה אף שהיתה כרוכה בטרחא מרובה.

מתוך קטעים החדשים שהוסיף רבינו על ספרו טעמא דקרא הוסיף קטע חדש בפרשת בראשית על מה שנח אביו קראו למך וכן אבי אשתו והרי יש בזה צוואת ר"י החסיד שלא לעשות שידוך באופן זה, וענה לפי דברי החזו"א הידועים שודאי יתכן שבזמן חז"ל זה לא הזיק ברם ר"י החסיד ראה שמזמנו ואילך זה יזיק ועפ"ז יישב עוד הרבה קושיות כמו מה שאמרו בגמ' שזה מצוה לישא בת אחותו ועוד.

**והנה הרה"ג ר' משה שמעון גרליץ שליט"א** שכתב קטע זה הוסיף עוד הרבה מראה מקומות שראה בפירוש ר' ראובן מרגליות על ספר חסידים ורבינו היה מוטרד מזה זמן רב וכמה פעמים אמר וגם רצה שיבוא ר' משה שמעון כדי שיוכל לומר לו, בזה"ל זה לא אני אמרתי זה שייך לר' ראובן מרגליות צריך לכתוב בשמו אסור להשאיר את זה כך אני בעיקר כיוונתי למה שאמר החזו"א, והוסיף יכול להיות שגם אני הייתי מציין הרבה מהמראה מקומות אבל עכ"פ כעת הוא העתיק משם וצריך לכתוב בשם אומרו אני לא אמרתי זאת וחזר על זה כמה פעמים ולבסוף סידר זאת וכתב בשמו.

מאוצר החכמה  
13676

שאלו לרבינו, שיש כינוס בימי החנוכה בחיפה [לילדים] מה לומר להם להתחזק השיב רבינו, לא לשכוח לומר 'על הניסים'.

בשבת בין השמשות היה רבינו עם החברותא הקבועה שלו, הגאון ר' בעל וינטרוב זצ"ל, מטיילים עד מעריב ברחובות הסובבים את בית הכנסת, ומשוחחים בדברי תורה. כשרבינו רצה לקרוא לר' בערל, היה שולח את בנו לומר לו, שלא ישכח "רצה", כך היה יודע לרדת ולבוא.

הזכירו בפני רבינו את השם "קילא" התבטא רבינו: כלי שמלאכתו להיתר.

היה מעשה, שהתחתנו בעל מצרפת עם אשה מאנגליה, כל אחד מבני הזוג רצה לגור בארץ מולדתו ליד ההורים.